

Arrest

nr. 186 889 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn van Sarinley, Baardhere-district, Gedo, Somalië. U behoort tot de Leylkase > Tenada > Darod-clan. U was een landbouwer met een stuk grond aan de Juba-rivier. U kwam verschillende malen in aanraking met de lokale Al Shabab-strijders. Zo ging u eens zwemmen met uw vrouw, Ladan Muhyadin Awale, in de Juba, u werd hier op aangesproken door mannen van Al Shabab. Die twijfelden over jullie relatie, een buurman klaarde echter alles uit. Later, op 2 oktober 2014 vroeg Al Shabab uw familie 400 dollar zakat, de jaarlijkse steun aan de Jihad, jullie kregen 15 dagen de tijd om dit bedrag te verzamelen.

Uw vader, Mohamed Ahmed Ibrahim, ging de volgende dag naar Baardhere om geld te zoeken bij familie en kennissen. In tussentijd ging u naar jullie landbouwgronden voor uw dagtaak. De Al

Shababstrijders kwamen naar uw grond met drie wagens. Ze zagen er bedreigend uit omdat ze geweren droegen, dus u besloot te vluchten. Er werd op u geschoten, de kogels schampten uw zij, dus u stopte met lopen. Ze vroegen u waar uw vader was. Toen u zei dat hij naar Baardhere gegaan was, werd u op het hoofd geslagen. U werd meegenomen, de chauffeur moest u naar de gevangenis van Baardhere brengen. Onderweg verongelukte de wagen, de chauffeur reed immers roekeloos, u vloog door het raam en u belandde in een coma. De Al Shababstrijders namen u desalniettemin mee naar de gevangenis, waar uw vader verhaal kwam halen. Hij zei dat hij het gevraagde geld aan het zoeken was. Al Shabab liet uw vader toe om u naar het ziekenhuis in Garbaharey te laten vervoeren, daar kwam u terug bij bewustzijn, u verbleef er 9 dagen. Uw vader moest serieuze kosten betalen voor het vervoer en het ziekenhuis, toch schold Al Shabab de zakat niet kwijt. Met hulp van jullie familie in Luuq kon het geld ingezameld worden. Uw vader gaf u uw paspoort, dat u verkreeg in 2003 in Mogadishu en dat sindsdien veilig opgeborgen zat, om u naar Ethiopië te kunnen vervoeren, maar dit ging niet door. Eens u hersteld was, ging u terug het land bewerken. Op zaterdag 20 juni 2015 kwam Al Shabab bij uw vader langs, ze eisten dat zijn twee zonen, u en uw broer Mawlid, zich aansloten bij de Jihad tegen de ongelovigen die het land hebben aangevallen. Hierop antwoordde uw vader dat hij geen ongelovigen zag die het land aanvielen, er volgde een discussie, buiten het huis. Uw vader werd als ongelovige bestempeld en doodgeschoten. Uw moeder, Saynab Abdi Mohamed raadde u en uw broer aan om te vluchten, hierbij werd uw broer doodgeschoten. U viel, en keek in uw zak of uw paspoort en 100 000 somali shilling er in zaten. Hierna werd u gearresteerd door Al Shabab. Ze namen u deze keer wel succesvol mee naar de gevangenis in Baardhere, daar werd u mishandeld omdat u een ongelovige bent. Na vijf dagen kon u ontsnappen, Al Shabab was immers in een vuurgevecht verwickeld, u zwom de rivier over en u zette uw tocht verder naar Luuq, u ging te voet via Garbaharey en Beledhawo, waar u een auto kon nemen. In Luuq hielp uw grootoom, Abdiyare Mohamed Qaji, u ontsnappen, op 2 juli 2015 verliet u Somalië. Via Doolow reisde u naar Ethiopië, via Soedan en Libië bereikte u Europa, u reisde van Italië naar België, waar u op 4 september 2015 aankwam en op 9 september 2015 asiel aanvraag.

U dient een medisch attest in, aangemaakt door Dr Cornet uit Viemme.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Bovendien merkt het CGVS op dat u tijdens het gehoor de kans kreeg om uw verklaringen aan te passen, omdat de protection officer u duidelijk aangaf uw herkomst niet te geloven, een kans die u niet greep (CGVS p. 23, p. 22, p.31).

U stelt geboren te zijn in Baardhere en vanaf uw derde levensjaar altijd in het dorpje Sarinley gewoond (CGVS p.4, p.22) te hebben. Jullie verhuisden immers naar het dorp omdat uw vader actief wilde zijn in de landbouw (CGVS p. 4). Er zijn echter verschillende elementen waaruit af te leiden valt dat u **niet uit het landelijke dorp Sarinley nabij Baardhere, Gedo, afkomstig bent**. U kan immers niet aantonen, op verschillende niveaus, dat u **affiniteit** heeft met de regio en het landelijke bestaan aldaar. **U kan niet concreet schetsen hoe het leven daar is**. Vooreerst gaat u over tot erg opmerkelijke verklaringen over de clan in uw regio. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is Marehaan – Darod er de meerderheid (zie kopie administratief dossier). Zo haalt u verschillende malen aan dat **alle** clans samenwonen in Sarinley, een dorp dat volgens uw eigen verklaringen amper een zestigtal families telt (CGVS p.7). Dit, zonder dat u dat samenwonen kan staven of aannemelijk maken. Voor dergelijk klein landbouwdorp, waar u uw hele leven verbleef, kan het van u verwacht worden dat u een schatting geeft over hoeveel families dan van de meerderheidsclan zijn, maar hier slaagt u niet in (CGVS p. 12). Plots weet u zelfs niet meer hoeveel mensen er wonen. Dit is in uw geval nog opmerkelijker omdat u zelf uit een gemengde clanomgeving komt. U behoort tot de Leylkase- Majerteen- Darod, een clan die vooral voorkomt in de Mudugregio van Puntland, Noord-Somalië (zie COI administratief dossier), uw moeder is Abgal-Hawiye, die wonen vooral in Mogadishu en de provincies Middle Shabelle en Galgaduud en uw vrouw is Murursade-Hawiye, ook aanwezig in Mogadishu en het El Bur-strict in Galgaduud. In uw regio is dus echter de Marehaan- Darod de meerderheid (zie COI administratief dossier), zoals u dat trouwens zelf ook aangeeft (CGVS p.7-8). U bevestigt dat uw eigen clan uit Puntland komt (CGVS p.8). U lijkt zich dus bewust van de uitzonderlijkheid van deze situatie. Gezien u moet kunnen overtuigen in uw persoonlijke leefsfeer en u een erg specifieke clancontext heeft wordt u hier dan ook over bevraagd. U kan echter, vooreerst, niet zeggen waarin het verschil dan schuilt tussen de Majerteen en de Marehaan (CGVS p. 8). U kan bovendien niet verklaren waarom uw eigen familie en die van uw vrouw daar, in Sarinley, Gedo, wonen. Bij confrontatie heeft u het er over dat clans niet belangrijk zijn. U stelt dat clans voor u zelf niet belangrijk zijn, dat alle Somaliërs overal samenleven (CGVS p.8). Dit is gezien de Somalische context een erg opmerkelijk antwoord. Pas bij confrontatie lijkt u te beseffen dat er vaak clanconflicten zijn in Somalië, maar dit maakt u geenszins concreet, u zegt enkel dat er gevechten zijn als er gevechten zijn (CGVS p.8). Het CGVS merkt op dat u hier op een uiterst ontwijkende manier antwoordt, ook dit doet afbreuk aan uw claim op herkomst uit Sarinley. Dit lijkt immers, op zijn minst, een redenering van iemand die niet een conservatieve kleine gemeenschap is geboren en getogen. Het feit dat u clans als iets bijkomstig lijkt te beschouwen (CGVS p.13) duidt er op dat u eerder in een grootstedelijke context bent opgegroeid, in de Somalische maatschappij is de clan nog altijd de hoeksteen van de samenleving zoals blijkt uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie kopie administratief dossier). Het CGVS legt dan ook de nadruk op uw eigen opmerkelijke clansituatie. Vooral omdat u zelf stelt dat uw Darod-familie vluchtte uit Mogadishu voor de Hawiye-clans aldaar (CGVS p.8). Het zou logisch zijn dat ze vluchten naar het thuisland, namelijk in Puntland, in het noorden van Somalië en niet naar Sarinley in het uiterste zuiden. Maar u kan het niet verder verklaren, u stelt enkel dat Somaliërs overal wonen en als voorbeeld stelt u dat uw grootvader in Luuq woont (CGVS p. 8). Zo ontwijkt u de vraag. Abgal, de clan van uw moeder, is een meerderheidsclan (Hawiye) in Mogadishu zelf, toch woont uw moeder in Sarinley zonder dat u ook dit kan verklaren. Zeker aangezien u zelf stelt dat uw ouders gevlucht zijn voor de Hawiye clans in Mogadishu is dit een opmerkelijk huwelijk, maar u kan er niet op ingaan. Ook uw vrouw is Hawiye, Murursade namelijk, haar familie woont in Sarinley, terwijl het thuisland van de Murursade zich in El Bur (zie COI administratief dossier) situeert, in de provincie Galgaduud. Dit ligt op een grote afstand van Sarinley, maar u stelt gewoon dat u niet weet waarom uw vrouw daar woont, u praatte niet met haar moeder en vader (CGVS p.12-13). Dit neemt niet weg dat u 5 jaar gehuwd bent met uw vrouw en vier kinderen met haar heeft (CGVS p. 13) en dat u toch, op zijn minst, over een vage kennis hieromtrent zou mogen beschikken bijgevolg. Wanneer u er mee geconfronteerd wordt dat u zo uw eigen leefwereld niet aannemelijk maakt (CGVS p.13) stelt u slechts dat uw ouders voor de val van het regime huwden en dat u nooit vroeg naar de clansituatie van uw vrouw. Dit is geen afdoende uitleg en bovendien vanuit uw persoonlijke leefwereld erg ongeloofwaardig. Het CGVS stelt niet dat een dergelijke gemengde clanafkomst onmogelijk is, het stelt echter wel vast dat u hier niet over kan uitweiden, op geen enkele manier, hoewel u uitgebreid de kans kreeg om uw, uitzonderlijke, situatie uit de doeken te doen.

Ook over de **lokale sociopolitieke situatie** laat uw kennis te wensen over, met name over de spelers in het gebied, en gaat u over tot opmerkelijke verklaringen. U stelt dat Sarinley bekend is voor de religie, omdat het geregeerd werd door de soefi's (CGVS p.19).

U heeft het over de oprichter Ali Baardhere, het CGVS vond geen COI over hem. Echter, opmerkelijker is het dat u de lokale soefi's, een religieuze soennitische strekking in Somalië, consequent **Timo Weyn** noemt (CGVS p.19-21), de langharigen (zie COI administratief dossier). Uit de COI waarover het CGVS

beschikt blijkt echter dat de Timo Weyn een soefi-groepering zijn uit Noord-Somalië, met name uit de Puntland-regio en Somaliland. Ze zijn gekend om het volgen van de uiterlijke kenmerken van hun stichter, namelijk het hebben van een specifiek kapsel, dat u zelf omschrijft als “lang haar in twee delen” (CGVS p.20). De stichter is immers Sheikh Raabi, zijn bijnaam was “**Timo Weyn**” of Veel Haar en hij stichtte zijn groepering nabij de plaats Yagoori in Somaliland (zie COI administratief dossier). Nergens in de bronnen van het CGVS wordt vermeld dat de Timo Weyn ook maar enige aanwezigheid hebben in Gedo, hetzij zelfs niet in Zuid-Somalië in het algemeen. Het is dus op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u de soefi's in uw regio – diep - in Zuid-Somalië zo zou benoemen, zeker aangezien u hier geen verdere uitleg aan kan geven (CGVS p.19-20). U weet dat er een militie is die vecht met Al Shabab (CGVS p. 20). **U stelt echter – in eerste instantie - letterlijk dat deze militie geen specifieke naam heeft.** Uit de COI blijkt dat de militie Ahlu Sunna Waljamee'ah een belangrijke aanwezigheid had én heeft in de Gedo-provincie waar u van afkomstig bent (zie kopie administratief dossier). Dit is opmerkelijk aangezien u dus in eerste instantie wél een naam geeft, maar van een andere Soefi-groepering dan de lokale, namelijk de Timo Weyn. Nog opmerkelijker is dat u, Aidurus Sacid Ahmed niet kent (CGVS p.20), één van de leiders van Ahlu Sunna Wal Jamee'ah, geboren in Sarinley (zie informatie administratief dossier). Pas na confrontatie herinnert u zich Ahlu Sunna Waljamee'ah, wanneer de protection officer het woord al zelf in de mond genomen heeft. Hier lijkt u uw verklaring dus aan te passen in functie van de vraag en u situeert hen in Baardhere, op 5 km. U stelt dat ze vechten tegen Hizbul Islam en Al Shabab (CGVS p.21, p.24). U kan dit echter niet concreter maken en blijft erg op de oppervlakte. U houdt het er op dat er in Sarinley een hoofd van Al Shabab is, dat u dit ziet omdat ze geweren dragen (CGVS p.24). Ook hier blijft u uiterst vaag, het kan van u verwacht worden dat u meer in detail gaat over het dorp en de regio waar u 24 jaar lang woonde, vooral aangezien u ze zelf als de thuisregio van de soefi's identificeert. Dit is dan ook geen verklaring voor het niet kennen van Aidurus, noch voor het verwarren van de Timo Weyn en Ahlu Sunna. **Verder blijkt dat u de actuele situatie niet kent.** U stelt u dat het nabije, belangrijke Baardhere pas een maand – voor het gehoor op het CGVS, dus begin juli 2016 – geleden bevrijd is (CGVS p.23). Terwijl de bevrijding zich net situeert in de periode waarin u Somalië verliet, namelijk juli 2015. Dit is een flagrant verschil, u zou hier op zijn minst noties van moeten hebben, aangezien uw familie nog in de buurt van Baardhere woont (CGVS p.23). U verklaart dit door het niet hebben van contact. Het is echter redelijk om van u, in deze situatie, dan zeker wel de actualiteit te volgen van uw streek van herkomst. Deze flagrante verkeerde inschatting toont aan dat u geen reden heeft om de actualiteit op de voet te volgen en dus bijgevolg uw band met de regio ook niet kan aantonen.

Uw geografische kennis is ook opmerkelijk beperkt (CGVS p. 24-25, p.30). U noemt eerder dorpen op 20 à 40 km afstand op dan de nabije dorpen. Zo noemt u in eerste instantie Wamayarey, Daar Macalin, Abdi Afey, Jungel en Dagalaab op wanneer u de nabije dorpen gevraagd wordt. Van de laatste twee specificeert u dat ze heel ver zijn. Dit is opmerkelijk, ten eerste omdat er u naar nabije dorpen werd gevraagd, ten tweede omdat uit de informatie van het CGVS blijkt dat Abdi Afey (Cabdi Afey) verder van Sarinley ligt dan Jungel (Jungal). Jungel ligt ongeveer 30 km ten westen, terwijl Abdi Afey minstens 40 km ten noorden ligt. Tussen Sarinley en het dorp Wamayarey (Waamo Yarey) liggen volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt minstens 8 andere dorpen, waaronder het dorp Qodob dat u, bij confrontatie, niet kent (CGVS p.24), hoewel het vlak boven Sarinley ligt. Ook het dorp Hureyna dat vlak onder Sarinley ligt, in de richting van Baardhere kent u niet (CGVS p.24). U heeft trouwens de grootste moeite met de begrippen stroomopwaarts en stroomafwaarts, erg opmerkelijk voor een landbouwer die afhankelijk is van de stroming van de rivier voor het bewateren van zijn veld. Er wordt u verduidelijkt dat u op zijn minst toch moet weten van waar de rivier komt, hierop heeft u het opnieuw over Abdi Afey ten noorden (CGVS p.25), er wordt u gevraagd of dit dorp dan aan de rivier ligt, u antwoordt van niet, wat het nog vreemder maakt dat u dit dorp vermeldt in deze context. Ook hier is het dus opmerkelijk dat u geen andere dorpen, dicht bij uw eigen leefwereld, kan vermelden. U krijgt een nieuwe kans en vermeldt de dorpen Shimbiroole, Muqdire en Hido Ari aan de rivier, stroomopwaarts (CGVS p.25). Het dorp Shimbiroole situeert u zelf als het dichtstbijzijnde dorp van alle dorpen die u opnoemde (CGVS p.30), wanneer het u zo gevraagd wordt. Het CGVS beschikt echter over de informatie dat dat Shimbiroole niet aan de rivier ligt (zie kopie administratief dossier), Muqdire (Mug Diile) en Hido Ari (Helo Ari) liggen wel aan de rivier, **maar het feit dat u de grootste moeite heeft om deze simpele vragen over uw eigen leefwereld te beantwoorden laten op zijn minst gezegd een erg gestudeerde indruk na.** Wanneer u expliciet gevraagd wordt of Abdi Afey (Cabdi Afey) ver weg ligt, antwoordt u van niet, hierop wordt u met de afstand geconfronteerd en met het feit dat het niet logisch is dat u het niet spontaan over dichtere dorpen heeft, maar u zegt dat “Baar, Faan, Abdi Cafey” naast elkaar liggen. Het CGVS vond Faan niet terug, van Baar en Daar Macalin gaat het CGVS er van uit dat het om het dorp Daar, terug te vinden op de gebruikte kaarten, gaat. Dat ligt ongeveer op dezelfde hoogte als Abdi Afey, ten oosten, maar dat maakt de afstand met Abdi Afey er natuurlijk niet minder op.

Aangezien er heel veel dorpen tussen Sarinley en Abdi Afey liggen en het tevens aan de andere kant van de rivier ligt is het uiterst vreemd dat u steeds dit dorp als referentiepunt geeft. **Dit alles wijst op eerder in de richting van een ingestudeerde kennis dan van een leven in de regio.**

Ook over uw profiel van landbouwers in Sarinley kunnen twijfels geuit worden. U stelt dat u een groot landbouwland had aan de Juba, dat u samen met uw broer bewerkte, het hele jaar door (CGVS p.15). Hoewel u, vaag, uitlegt hoe en wanneer er geoogst wordt (CGVS p.15-17) kan er van u verwacht worden dat u in detail gaat over uw leven als boer in Sarinley dorp. U laat op een paar cruciale punten steken vallen, waaruit, ook hier blijkt dat u geen affiniteit met de regio heeft. Hoewel u dus een boer bent, met velden aan de Juba en op wandelafstand van Baardhere-stad, namelijk vijf km (CGVS p.24) heeft u geen weet van de zware overstroming in 2014 in uw regio. Het CGVS beschikt over de informatie (zie kopie administratief dossier) dat er in november 2014 een overstroming met een displacement van duizenden stedelingen uit Baardhere richting uw dorp (zie kopie administratief dossier). Hier zou u op zijn minst noties van moeten hebben, maar u blijft er bij dat het niet zo was. U situeert zelfs een droogte in die periode, net het tegenovergestelde dus (CGVS p.19). U stelt eerst dat de laatste overstroming plaats vond in 2006 meteen erna heeft u het over 2010 (CGVS p.16). Dit alles is, alweer, erg vaag, zeker gezien uw profiel van landbouwer. Jullie, u en uw hele familie, overleefden van de opbrengsten uit de groententeelt. Over de markt in Baardhere-stad kan u amper iets zeggen, nochtans is het verkopen van uw producten cruciaal voor het overleven van u en uw familie (CGVS p. 17). U stelt gewoon dat u in Sarinley was en niet in Baardhere, nochtans ligt de stad maar op 5 km afstand. U kent de prijs van de groenten niet, daar hielden uw vader en broer zich mee bezig, enkel voor uien geeft u een prijs (CGVS p.17), zonder uit te leggen waarom u die dan wel weet. Dit alles, is erg vaag, zelfs als u er zelf niet vaak kwam, kwamen uw broer en uw vader er wel vaak en kan het CGVS van u verwachten dat u toch enige kennis heeft over het reilen en zeilen aldaar. Wanneer u gevraagd wordt wanneer de laatste slechte oogst was, u teelt veel verschillende gewassen (CGVS p.15), zegt u eerst dat u het altijd goed had (CGVS p.18), omdat u niet van de regen maar van de rivier afhankelijk was, u lijkt niet te beseffen dat er, bij droogte, in een rivier ook, logischerwijs, minder water staat. Pas bij confrontatie heeft u het over droogte en het hebben van "niets van oogst" in het jaar 2014. Het is opmerkelijk dat u eerst stelt dat de oogst altijd goed is en niet afhankelijk van de seizoenen (CGVS p.15, p.18) en u zich pas bij confrontatie een zware, vrij recente dan nog, droogte kan voor de geest halen. Dit ondergraaft uw profiel volledig. Bovendien beschikt het CGVS over de informatie dat de ngo's HIRDA en UNICEF een school en watertanks in uw dorp vernieuwd hebben, u heeft hier echter geen weet van (CGVS p.19). In conclusie kan het CGVS er van uitgaan dat u niet recent een landbouwleven geleid heeft aan de Juba-rivier in het dorp Sarinley zoals u het beweert.

Hiermee samenhangend, bovendien, u kan uw leven onder een hard Al Shabab-regime amper aannemelijk maken. Zo stelt u dat er veel veranderd is door Al Shabab, u heeft het over een grote verandering in uw eigen leven, de slechte levensomstandigheden. Er wordt u aangespoord om meer te vertellen, hoe het dan voor u is, als landbouwer. Echter, u gaat niet in detail, hoewel u sinds 2008-2009 (CGVS p.21) al onder hun regime leeft. U heeft het enkel over de belasting zakat, een algemeen gekend fenomeen (CGVS p.21, p.26). Dit is erg schaarse informatie voor iemand die meer dan zes jaar onder een repressief bewind leefde. Bovendien, u stelt dat u mag doen met uw vrouw wat u wil en dat het jullie cultuur is dat een man en een vrouw samen op stap gaan (CGVS p. 28); zelfs samen zwemmen in de rivier is mogelijk. Dit is, in een uiterst conservatieve Al Shabab – omgeving op zijn minst een opmerkelijke stelling. Al Shabab implimenteert een strikte naleving van de sharia (zie informatie administratief dossier). Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u in 2011 huwde en toen toch al de regels van Al Shabab zou moeten kennen, stelt u gewoon dat ze hun regels niet door een microfoon roepen (CGVS p.28-29). U stelt dat u het geloof ook kent en dat u met uw vrouw alles mag doen wat u wil. Het gaat er niet om wat u vindt, maar wat u logischerwijs doet om conflict met Al Shabab te vermijden. **Het feit dat u enerzijds een leven onder Al Shabab amper op uw hoofdactiviteit, de landbouw, kan betrekken en dat u over gaat tot dergelijke blote stellingen toont aan dat u niet beseft met wie u te maken heeft en bijgevolg het risico niet correct kan inschatten. Hieruit kan het CGVS afleiden dat u niet onder Al Shabab geleefd heeft in een landelijke omgeving als Sarinley.**

Het is bovendien erg opmerkelijk dat u stelt een paspoort te hebben sinds 2003, vergezeld van een biometrische identiteitskaart (CGVS p. 4-6), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze pas bestaan, in Somalië, sinds 2013.

Hieruit blijkt dat u, sinds 2013, in één van de steden geweest moet zijn, waar deze identiteitskaarten uitgeschreven worden, namelijk Mogadishu voor het Zuiden, of Garowe in Puntland, voor het Noorden (zie informatie administratief dossier). Bij confrontatie blijft u er echter bij dat u het paspoort en

de identiteitskaart, in uw bezit had sinds 2003. Er wordt u duidelijk gevraagd of de identiteitskaart een chip had, zoals in een bankkaart of een simkaart, hierop antwoordt u bevestigend (CGVS p.22-23). U wordt geconfronteerd met het feit dat dit soort kaart niet bestond in 2003 en er dus uit uw eigen verklaringen blijkt dat u recent in Garowe of in Mogadishu moet geweest zijn (CGVS p.23). U blijft er bij dat u in 2003 naar Mogadishu ging voor de kaart met uw vader en er later nooit meer kwam. Het CGVS benadrukt nogmaals dat het hier om uw eigen verklaringen gaat en dat daardoor hier dus een grote waarde kan aan gehecht worden. Uw verklaringen zijn dan ook geenszins geloofwaardig, dit is een duidelijke aanwijzing dat u – op zijn minst – in een andere Somalische regio, namelijk Mogadishu of Puntland, verbleven heeft.

Tot slot stelt het CGVS vast dat u overgaat tot erg boude stellingen gedurende uw gehoor wanneer u geconfronteerd wordt met onduidelijkheden, en de kans krijgt om uw verklaringen aan te passen. Zo stelt u dat u geen bedenktijd krijgt en dat u bij snelle antwoorden verkeerd kan zijn (CGVS p.22). Het CGVS merkt hierover op dat, zoals hierboven bleek, u ruim de kans kreeg om uw herkomst aan te tonen en dat dit antwoord dus geenszins de vaagheden in uw herkomst tegemoetkomt. Wanneer u geconfronteerd wordt met de twijfels die de protection officer uit over uw herkomst, vermeldt u doodleuk dat als u zou liegen over uw herkomst, u zich wel een minderheidsclan had aangemeten, omdat veel mensen zeggen dat ze Madibaan of Shansi zijn (CGVS p.22). Deze doortrapte antwoorden wijzen op zijn minst in de richting van een tactiek van het ontwijken van uw eigen verantwoordelijkheid en het niet moeten antwoorden op confrontaties en hiermee verzaakt u aan de medewerkingsplicht.

Over uw medisch attest stelt het CGVS dat ze de littekens die omschreven worden niet in vraag stelt, echter, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw herkomst, onderbouwt dit attest geenszins uw asielmotieven/vervolgung in Sarlinley, Gedo. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baardhere gelegen in de regio Gedo.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in 2015 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een “Advies van het UNHCR” van 9 oktober 2009 ter ondersteuning van een toenmalige Somalische asielzaak.

Bij aanvullende nota van 25 januari 2017 voegt verzoeker “zijn nationaliteitsverklaring en verklaring van geboorte”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 december 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeker de clans in zijn regio onvoldoende kent, verwijst verzoeker naar een advies van professor Abbink aan UNHCR waarin hij stelt “dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”, “dat het vragen van dorpen en clans

geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel" en dat "wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan".

Verzoeker benadrukt dat hij zijn clanlijn zonder problemen heeft weergegeven en heeft aangegeven welke clans in zijn regio wonen. Hij stelt voorts dat *"deze clans wel samenwonen, maar dat er soms conflicten ontstaan tussen de verschillende clans"*. Verzoeker merkt op dat hij een landbouwer was die steeds onder de hoede van zijn vader leefde, dat hij zelf nooit betrokken was bij clanconflicten en er steeds ver weg van bleef. Verzoeker beklemtoont nooit te hebben verklaard dat het clansysteem niet belangrijk is en verwijst hierbij naar pagina 13 van het CGVS-verslag. Verzoeker voegt eraan toe dat *"[z]ij haar echtgenote heeft leren kennen, is verliefd geworden en is gehuwd met haar. Zij heeft haar nooit aan een ondervraging onderworpen waarom haar familie zich daar gevestigd heeft."*

Wat betreft verzoekers kennis over de nabijgelegen dorpen, merkt verzoeker op dat *"niet betwist wordt door verwerende partij dat verzoekende partij weldegelijk verschillende dorpen kan aangeven in haar omgeving."* Waar verzoeker de verder gelegen dorpen wel kan aangeven maar de dichterbij gelegen dorpen niet kent, stelt hij dat hij zijn dorp zelden heeft verlaten en de naburige dorpen kent van horen zeggen. *"Zij kent de iets grotere dorpen uit de omgeving omdat mensen hier meer over praatten en mensen uit deze dorpen vaker in haar dorp kwamen."* Verzoeker voert voorts aan dat het geen steek houdt dat hij deze dorpen zou hebben ingestudeerd, gezien hij zich in dat geval wel zou geconcentreerd hebben op alle kleine dorpen in rondom zijn dorp en deze dan zou ingestudeerd hebben. Verweerder mag volgens verzoeker geen encyclopedische kennis van verzoeker verwachten.

Ten slotte stelt het verzoekschrift dat verzoeker landbouwer was en zich nooit heeft beziggehouden met politiek. *"Verwerende partij legt grote delen van het gehoor van verzoekende partij naast zich neer en focust zich enkel op de vragen waarop verzoekende partij geen antwoord op kon geven."*

"Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor."

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig

mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij het indienen van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen authentieke identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 1 januari 1991 geboren te zijn in de stad Baardheere, Gedo, Somalië, maar vanaf 1994 in het dorp Sarinley, district Baardheere, provincie Gedo, Somalië, te hebben gewoond tot zijn vlucht in juli 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is in Somalië en 21 jaar in Sarinley heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst zijn verzoekers verklaringen aangaande de clans in zijn regio niet aannemelijk. Zo verklaart verzoeker herhaaldelijk dat alle clans in zijn dorp Sarinley samenleven, *“Andere mensen die daar wonen zijn Marehan, Madibaan, Shansi en Jareer. Alle somaliërs wonen er (...) Somalië is een mix, ze zijn niet verdeeld, ze wonen overal samen”* (gehoorverslag van het CGVS van 9 augustus 2016 (hierna: CGVS-verslag), p. 7). Verzoeker kan echter niet staven, noch aannemelijk maken dat Sarinley alle Somalische clans huist, te meer nu hij zelf aangaf dat Sarinley slechts 60 families telt (CGVS-verslag, p.7). Voorts strookt verzoekers bewering dat alle clans overal samenwonen niet met zijn eigen verklaringen aangaande zijn vader die uit Mogadishu vluchtte omwille van de Hawiye clans (CGVS-verslag, p. 11). Bovendien verklaarde verzoeker dat de clans niet belangrijk zijn voor hem, *“voor mij is het hetzelfde”* (CGVS-verslag, p. 13), wat geheel strijdig is met het belang dat in Somalië aan de clanherkomst wordt gehecht zoals uit het administratief dossier kan blijken.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt voorts nog dat de Marehan – Darod de meerderheid uitmaken in verzoekers regio, hetgeen hij zelf ook aangaf (CGVS-verslag, p. 7). Verzoeker behoort echter tot de Leylkase – Majerteen – Darod, een clan die voornamelijk voorkomt in de Mudug-regio van Puntland in Noord-Somalië (zie administratief dossier) wat beaamd werd door verzoeker (CGVS-verslag, p. 8). Dat verzoeker niet kan aangeven wat het verschil is tussen de Marehaan – Darod en de Leylkase – Darod (CGVS-verslag, p. 8), doet bijgevolg afbreuk aan zijn beweerde herkomst uit Sarinley, nu het redelijk is aan te nemen dat een Somali zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats nauwgezet kan toelichten. Verzoekers moeder behoort tot de Abgal – Hawiye, die vooral in Mogadishu, Middle Shabelle en Galgaduud leven, en verzoekers vrouw tot de Murursade – Hawiye, aanwezig in Mogadishu en het El Bur-district in Galgaduud. Waar verzoeker en zijn familie zich aldus in een uitzonderlijke situatie bevonden gezien hun specifieke clancontext, kan redelijkerwijs verwacht worden dat verzoeker hiervoor een afdoende verklaring kan geven nu dit zijn persoonlijke levenssfeer in het bijzonder treft.

Verzoeker ontweek echter de vragen over de reden waarom de familie van zijn vrouw, als Murursade, in Sarinley woonde, *“Ik was verliefd op haar, niet voor haar clan getrouwd (...) Ik kan niet weten waarom (...) Ik heb niet met haar moeder of vader gesproken”* (CGVS-verslag, p. 12-13) wat echter geen antwoord is nu het huwen met een andere clan onderhandelingen en overeenkomsten inhouden.

Verzoeker was evenmin in staat uit te leggen waarom zijn vader als Leylkase precies naar Baardheere gevlucht was, waar hij geen enkele band mee had, zijn clan er tot de minderheid behoort en er geen familie woonde. Hij stelt dienaangaande louter dat hij niet weet waarom, dat zijn opa in Luuq woont, dat Somaliërs overal samenwonen en dat *“mijn vader er weg liep van oorlogen”* (CGVS-verslag, p. 8). Voorts kan verzoeker het gemengde huwelijk van zijn ouders evenmin toelichten, te meer ook zijn verklaringen dat zijn ouders Mogadishu ontvluchtten voor de Hawiye clans terwijl verzoekers moeder zelf Abgal – Hawiye is (CGVS-verslag, p. 11). Verzoekers verklaringen over de clanleven in Somalië, is dermate ondermaats dat hij niet aannemelijk maakt in Somalië te zijn opgegroeid. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker een landbouwer was die steeds onder de hoede van zijn vader leefde en zelf nooit betrokken was bij clanconflicten, kan dit zijn onbekendheid met de Somalische maatschappij slechts verder aantonen. Immers essentiële elementen verbonden aan het landbouwersleven (landbouwgronden, graaslanden, waterrechten) zijn traditioneel vastgelegd. Hoe dan ook kennis omtrent de verhoudingen en conflicten tussen clans is om veiligheidsredenen cruciaal en beheerst het volledige familiale, sociale weefsel waaronder het huwelijk. Het is bijgevolg niet omdat verzoeker *“ver weg bleef”* van clanconflicten – in zoverre dit al enigszins zou kunnen – dat deze geen impact op zijn persoonlijke leefomgeving zouden hebben. Verzoekers beweerde herkomst uit Sarinley, Somalië kan dan ook geenszins worden aangenomen.

2.6. Ook blijkt verzoekers geografische kennis over zijn streek van herkomst onaannemelijk ontoereikend. De Raad dient dienaangaande vast te stellen dat inzake verzoekers geografische kennis, de door de commissaris-generaal correct weergegeven flagrante onwetendheden en fouten, zijn herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is immers niet aanvaardbaar dat verzoeker die 21 jaar in Sarinley heeft gewoond, de dorpen in de omgeving van Sarinley amper kon situeren en hij een aantal dichtbij zijnde dorpen niet eens herkende wanneer deze hem voorgelezen werden, andere foutief situeerde ten opzichte van elkaar en de steden die hij wel vermeldde op significante afstand van Sarinley liggen. Verzoeker is bezwaarlijk ernstig waar hij zijn onwetendheid tracht toe te dekken door te stellen dat hij Sarinley zelden verliet en zijn kennis enkel van horen zeggen is. Er kan immers niet worden ingezien waarom hij als boer niet de dorpen zou kennen die op wandelafstand liggen en bovendien kan aangenomen worden dat mensen uit dichtgelegen dorpen logischerwijs Sarinley vaker zouden bezoeken dan mensen die 40 kilometer ver wonen, alsook dat men meer geneigd is te spreken over naburige dorpen, dan over verafgelegen dorpen op de markt of andere sociale plaatsen. Het is verder niet ernstig dat verzoeker moeite heeft met de begrippen stroomopwaarts en stroomafwaarts en met het situeren van dorpen ten opzichte van de rivier, te meer nu verzoeker verklaarde landbouwgronden aan de rivier te bewerken en dus moet weten hoe de gronden bevoloed kunnen worden. Aldus kon de commissaris-generaal terecht concluderen dat verzoekers kennis ingestudeerd voorkomt. Verzoeker kan met zijn verklaringen enkel aantonen volstrekt onbekend te zijn met Sarinley, en bij uitbreiding Baardheere, Somalië.

2.7. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise over Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak. Temeer gezien verzoeker niet enkel ondervraagd werd over *“(kleine) dorpjes uit hun omgeving”*, zoals het advies aanklaagt, maar ook over elementen zoals zijn directe visuele en de nabijheid van huizen bij de rivier.

2.8. Verzoeker had evenmin weet van belangrijke humanitaire gebeurtenissen in zijn regio. Zo legde hij vage en verwarde verklaringen af aangaande de periodes van droogte en stelde hij eerst *“We hadden altijd goed want we hingen niet van de regen af, we hadden een motor aan de rivier, mensen die op regen wachten, die mensen enkel goed als er regen is.”*

Wanneer werd doorgevraagd, antwoordde verzoeker echter *“Er was een periode met heel weinig water in de rivier, ik weet niet meer wanneer, het was wel nooit droog (...) Mei 2009”* (CGVS-verslag, p. 18). Vervolgens stelde hij dat zijn regio in *“2006, 2011, nee sorry het was 2011 en 2014”* ook nog droogtes kende. Het is niet aannemelijk dat verzoeker zich als landbouwer de periodes van droogte niet kan herinneren, te meer nu dit een onmiskenbare invloed op zijn oogst heeft.

Bovendien blijkt uit voorgaande dat verzoeker evenmin op de hoogte is van de zware overstroming in 2014. Integendeel, verzoeker verklaarde dat zijn streek in die periode getroffen werd door een droogte (CGVS-verslag, p. 18-19). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nog dat ten gevolge van deze zware overstroming duizenden stedelingen uit Baardheere zich richting Sarinley, verzoekers dorp, begaven. Deze flagrante onwetendheid kan op zich reeds verzoekers voorgehouden profiel van landbouwer in Sarinley ondergraven, nu het volstrekt onaannemelijk is dat verzoeker, wiens land beweerdelijk aan de rivier lag, niets zou gemerkt hebben van deze overstromingen noch van de volksverhuizing van duizenden mensen als gevolg ervan.

Dat verzoekers landbouwleven aan de Juba-rivier in Sarenley verzonnen is, blijkt tevens uit verzoekers gebrekkige kennis over de markt in Baardheere en de prijzen van de groenten die zijn vader, zijn broer en hij verkochten (CGVS-verslag, p. 17).

2.9. Ook over de socio-politieke situatie in zijn regio van herkomst bleek verzoeker onwetend. Zo noemt verzoeker de lokale soefi's consequent "*Timo Weyn*" (CGVS-verslag, p. 19-20), terwijl dit een groepering uit Puntland en Somaliland in Noord-Somalië is (zie informatie in administratief dossier) en geen informatie voorhanden is waaruit blijkt dat deze groepering in Zuid-Somalië voorkomt. Waar het verzoekschrift stelt dat verzoeker landbouwer is en zich nooit heeft beziggehouden met politiek, wordt hiermee niet in het minst toegelicht hoe verzoeker in Sarinley informatie kon vernemen over "*Timo Weyn*" uit Puntland en Somaliland.

Bovendien stelt verzoeker "[d]ie hebben geen specifieke benaming, de milities van de suffi's" (CGVS-verslag, p. 20), terwijl de militie Ahlu Sunna Waljamee'ah (hierna: ASWJ) net een grote aanwezigheid kent in de provincie Gedo (zie administratief dossier). Pas nadat de "*protection officer*" ASWJ in de mond nam, bleek verzoeker de naam van de militie te (her)kennen (CGVS-verslag, p. 21) niettegenstaande hij Aidurus Sacid Ahmed niet kende (CGVS-verslag, p. 20), één van de leiders van ASWJ die tevens in Sarinley geboren is (zie administratief dossier). Het is redelijk te verwachten dat een volwassen man uit Sarinley de opeenvolgende machtshebbers en krijgsheren, desnoods met lacunes, kan toelichten, weet wie hij moet vrezen en naar wie hij zijn professionele activiteiten dient aan te passen. Dat verzoeker een landbouwer is doet geenszins afbreuk aan het feit dat verzoeker desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn eigen dorp en regio onder controle hadden. Dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal, temeer nu verzoeker met zijn vader en broer landbouwgrond bewerkte en de geogoste groenten op de markt verkocht en dus een duidelijk professioneel sociaal leven leidde dat geheel afhankelijk is van de veiligheid in de streek.

2.10. Verzoeker slaagde er evenmin aan te tonen dat hij geleefd heeft onder Al Shabaab nu hij zijn ervaringen tijdens het zes jaar durend repressief regime beperkte tot algemeenheden zoals de zakat (CGVS-verslag, p. 21, p. 26). Voorts kan niet aangenomen worden dat verzoeker het risico zou nemen om met zijn vrouw te gaan zwemmen (CGVS-verslag, p. 28) indien hij werkelijk onder het Al Shabaab bewind leefde, nu verzoeker in dat geval op de hoogte zou zijn dat Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving oplegt en dat het naleven van deze regels van essentieel belang is voor het zelfbehoud (zie administratief dossier).

Voorts blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij de actuele situatie in Baardheere niet kent (CGVS-verslag, p. 23), wat niet aannemelijk is indien verzoekers familie nog in de omgeving van Baardheere woont (CGVS-verslag, p. 23) en er dus redelijkerwijs kan verwacht worden dat verzoeker de situatie daar op de voet volgt, *quod non*.

2.11. De door verzoeker bij het CGVS neergelegde medische attesten stellen louter littekens vast. Deze doen bijgevolg geen afbreuk aan het bovenstaande. De Raad benadrukt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoekers verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit zou aantonen waar en hoe verzoeker deze verwondingen heeft opgelopen. Bovendien werd niet aangetoond dat verzoeker in Somalië deze littekens zou hebben opgedaan nu zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

2.12. Verzoekers verklaring dat hij in 2003 in Mogadishu een paspoort en biometrische identiteitskaart liet aanmaken (CGVS-verslag, p. 4-6; p. 22), is wat geheel onverzoenbaar met de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat deze pas werden ingevoerd in december 2013. Ook wanneer verzoeker geconfronteerd werd met de onmogelijkheid van zijn beweringen, bleef hij volharden dat hij in 2003 naar Mogadishu is geweest en er voornoemde identiteitsdocumenten heeft laten maken (CGVS-

verslag, p. 23) maar licht niet toe waar dan in Mogadishu er administraties waren bemand met ambtenaren die dit konden uitreiken. Verzoeker legt het paspoort niet neer zodat hij bij beweringen blijft.

2.13. Bij een aanvullend schrijven van 25 januari 2017 voegt verzoeker een “nationaliteitsverklaring” en “verklaring van geboorte” van 19 januari 2017 om zijn nationaliteit, identiteit en herkomst aan te tonen. Uit de “COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten” van 9 september 2016, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat Cedoca in 2012 deed onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. *“In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij “roots” met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), “living contacts”, naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.”* Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

Verzoeker kan aldus mits het neerleggen de “nationaliteitsverklaring” en “verklaring van geboorte” van 19 januari 2017 van de Somalische ambassade noch zijn geboorteplaats, noch zijn plaats van herkomst aantonen. Bovendien stelt de “COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”: *“Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat ‘officiële’ documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden ‘verkocht’ door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft ‘De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen’”,* zodat er tevens onwaarschijnlijke en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

Aldus concludeert de Raad dat de “nationaliteitsverklaring” en “verklaring van geboorte” van 19 januari 2017 - waarvan de Raad niet betwist dat deze stukken werden uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij zijn geboorteplaats, zijn verblijfplaats voor zijn komst naar België niet aan noch sluit dit het bezit van een andere nationaliteit uit.

2.14. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet minimaal aantoont dat hij afkomstig is uit Sarinley, district Baardheere, in de provincie Gedo, en zijn kennis over de Somalische maatschappij evenmin kan aantonen dat hij in werkelijkheid in Somalië verbleven heeft. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Sarinley, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.17. Verzoeker maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn uit het dorp Sarinley, district Baardheere, provincie Gedo, Somalië aantoon, laat staan uit een gebied waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, afkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

2.19. Het komt de Raad immers niet toe om over de nationaliteit en de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land en regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.20. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK